

paa denne Maade, og jeg har opfattet den ærede Forespørger saaledes, at han støttede den høitærede Minister hert og opfordrede ham til at holde fast ved den Betragtning, at disse Lovforslag skulde knyttes til hinanden. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, gjorde sig derimod til Talsmand for en anden Anskuelse, som nemlig gik ud paa, at det ene af disse Forslag for saa vidt var det væsentligste og vigtigste og var af en saadan Natur, at det burde kunne fremmes selvstændig, og at han tilraadede at følge denne Vej. Hvis jeg har forstaaet den ærede Forespørger rigtig, kan jeg egentlig heller ikke tro, at han er ganske uenig i den Opfattelse, der blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille); thi jeg antager, at den ærede Forespørgers Grund til at støtte Ønsket om at knytte disse Lovforslag til hinanden er den, at han frygter for, at dersom Loven om de maritime Domstole forlods skulde fremmes, vilde det andet Lovforslag faae en yderligere vanskelig Stjæbne og mulig end yderligere derved blive udsat. Vælges derimod den omvendte Vej, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds talte for, nemlig først at tage fat paa Loven om de usødygtige Skibe, da kan jeg, som sagt, ikke tro Andet, end at den ærede Forespørger heller ikke vil være utilbøielig til at tilraade en saadan. Der er jo ingen Tvivl om, at af disse to Lovforslag er det, som angaar usødygtige Skibe, utvivlsomt ikke alene det vigtigste, men ogsaa det, som det vil være vanskeligt at føre igennem, thi det vil komme til at støde an mod saa mange særlige Interesser, at det vistnok vil faae en noget besværlig Fødsel. Men saa meget mere vigtigt forekommer det mig at være, at vi saa hurtigt som muligt tage fat paa den Sag, som vi er kjende haabe for vigtigere og tillige for vanskeliggere at føre igennem, og jeg ser ikke rettere end, at det principielt betragtet ogsaa er den rette Vej at gaa, først at behandle Loven om usødygtige Skibe og dernæst Loven om de maritime Domstole. Der kan nemlig ikke være nogen Tvivl om, at Forudtætningen for den sidste ligger i den første, thi en hvilken som helst maritim Domstol maatte jo som Udgangspunkt for Behandlingen af Spøxykker nødvendig kjende de Forordninger, der kunde stilles til Skibene og Rhederne; i de allerfleste Tilfælde vil Grunden til Spøxykkerne kunne føres tilbage til en Mangel

ved Skibene, deres Belastning eller Bemanding eller deres Udrustning med andre til Navigationen nødvendige Redskaber. Jeg vilde derfor gjerne støtte den Betragtning, der er gjort gjældende fra det ærede Medlem, som nu talte, at hvad der er det Vigtigste og Sværeste, bør der ogsaa først tages fat paa, og jeg ser ikke, at der er nogen Grund til at tilbageholde denne Lov af Hensyn til den anden. Derimod er jeg ganske enig med den ærede Forespørger i at fraraade ensidig at søge Loven om maritime Domstole fremmet, uden at knytte den til den anden — Den Betragtning, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds gjorde gjældende om det hele Reformarbejdes uheldige Stilling for Diebliffet, kan jeg selvfølgelig fuldstændig dele, medens jeg jo ikke er ganske enig med ham i Spørgsmaalet om, hvor Skylden derfor rettelig skal søges. Foraa vidt det ærede Medlem ansøgte Fiskeriloven som et Vidnesbyrd om, at Skylden fortrinsvis skulde ligge hos Folkethinget, skal jeg dog udtale, at Fiskeriloven er et af de Omraader, hvor det har vist sig, at Anskuelserne ere saa temmelig principielt modsatte, og den Erfaring, man i den Henseende har høstet fra Lovens Behandling, har vist, at der vistnok ikke er stor Udsigt til, at et endeligt Lovarbejde paa dette Omraade i den nærmeste Tid vil kunne fremmes, i alt Fald ikke af nogen særdeles omfattende Karakter. Jeg undres derfor ikke over, at et Reformarbejde paa dette Omraade har vist sig uheldigt; men det ærede Medlem skulde, inden han lægger Ansøret over paa Folkethinget for Banskelligheden af at fremme Reformen, kunne paavise, hvilke Reformen Folkethinget anser for Reformen, der have haft denne vanskelige eller uheldige Stjæbne. Jeg skal, inden jeg forlader det ærede Medlem, ogsaa gjøre en Bemærkning imod det, som det forekom mig, meget forte Lys, hvori han stillede det norske Storting, nemlig at dette skulde være en særlig Repræsentant for Rhedernes Interesse. (Vil: Nei, det sagde jeg ikke). Ja, at Stortinget til en vis Grad skulde være beherstet af Rhederne. Jeg tror ikke, det er rigtigt at karakterisere Stortinget saaledes. Der er vistnok ingen Tvivl om — og deri giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret — at en Lov om usødygtige Skibe, og hvad dertil hører, vil have meget vanskeliggere ved at blive ført igennem i Norge end her; deri er jeg i Realiteten fuldstændig enig med det ærede Med-